สุพรรณิกา โกศล 2557: กิจกรรมเดินป่าระยะไกลและผลกระทบทางชีวกายภาพบางประการในอุทยานแห่งชาติเขาสก ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (อุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว) สาขาอุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภวรรณ ฐานะกาญจน์ พงษ์เขียว, Ph.D. 116 หน้า

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของผู้ประกอบกิจกรรมเดินป่าระยะไกล และรูปแบบของกิจกรรมเดินป่าระยะไกล สำรวจลักษณะพื้นฐานทางชีวกายภาพบางประการและสภาพปัจจุบันของเส้นทาง และศึกษาผลกระทบทางชีวกายภาพบางประการของกิจกรรมเดินป่าระยะไกลในอุทยานแห่งชาติเขาสก โดยสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ประกอบกิจกรรมเดินป่าระยะไกลจำนวน 390 คน และสำรวจลักษณะพื้นฐานทางชีวกายภาพบางประการของเส้นทางและสภาพปัจจุบันของเส้นทางโดยใช้วิธีการประเมินอย่างรวดเร็ว (rapid assessment) ร่วมกับวิธีการวางแนวเส้นตรง (line transect) และประเมินผลกระทบทางชีวกายภาพบางประการของกิจกรรมเดินป่าระยะไกลบนเส้นทางน้ำตกวิ่งหิน-บางหัวแรด-วังยาว โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (systematic sampling) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา t-test และ F-test

ผลการศึกษาพบว่าผู้มาเยือนที่มาประกอบกิจกรรมเดินป่าระยะไกลมีสัดส่วนของชาวต่างชาติมากกว่าชาวไทย โดยชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป ในขณะที่ชาวไทยมีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้มาเยือนส่วนใหญ่ประกอบกิจกรรมเดินชมทัศนียภาพ โดยมีจำนวนการประกอบกิจกรรมนันทนาการเฉลี่ย 5 กิจกรรม ประสบการณ์นันทนาการที่ผู้มาเยือนให้ความสำคัญมากที่สุดในการมาเยือนพื้นที่คือ การได้ใกล้ชิดและสัมผัสกับธรรมชาติ ผลการสำรวจลักษณะพื้นฐานทางชีวกายภาพบางประการและสภาพปัจจุบันของเส้นทางเดินป่าระยะไกล พบว่าผลกระทบที่เกิดกับเส้นทางมากที่สุดคือ การโผล่พ้นดินของรากไม้ ในส่วนของร่องรอยการกร่อนของดิน และร่องรอยการเกิดน้ำขัง ในช่วงฤดูฝนมีค่ามากกว่าช่วงฤดูแล้งอย่างชัดเจน ส่วนร่องรอยการเดินออกนอกเส้นทาง ความเสียหายของต้นไม้ใหญ่ และการหักเด็ดกิ่งไม้ใบไม้ พบว่าทั้ง 2 ฤดู มีค่าไม่แตกต่างกัน โดยสรุปพบว่าระดับความรุนแรงของผลกระทบต่อเส้นทางอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของปริมาณผลกระทบบนเส้นทางศึกษาธรรมชาติ บริเวณกลางเส้นทาง ริมเส้นทางและพื้นที่ธรรมชาติ พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในปริมาณรากไม้โผล่พ้นดิน (F=10.864; p=0.000) ปริมาณกล้าไม้ (t=6.819; p=0.000) ปริมาณไม้รุ่น (t=7.929; p=0.000) ความหนาแน่น รวมของดิน (t=4.276; p=0.008) และค่าสัมประสิทธิ์การนำน้ำขณะดินอิ่มตัว (t=5.294; p=.003) และพบว่าปริมาณพืชคลุมดินและปริมาณรากไม้โผล่พ้นดินในฤดูฝนและฤดูแล้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (t=4.123; p=0.000 และ t=3.483; p=0.001)

/ /

ลายมือชื่อนิสิต **ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์